

JAROSLAVOVI SEIFERTOVI

Bratislava 3. XI. 1969

Milý Jaroušku,

ten mladý kaplan — abych pokračoval v Tvém přirovnání — už dekorovaný insigniemi arcibiskupa Kohna, neodjel hned k papeži, aby mu sám vyřídil žádosti a tužby českých kněží ve věci celibátu, protože porozuměl, proč nepořídil sám pan arcibiskup v této zamotané záležitosti. Náš kaplan si prostě skonfrontoval požadavky oltárních bratří se stanoviskem papežské kurie a dospěl k názoru, že jde o příliš protichodné názory, v nichž čeští kněží nenabízejí nic, co by pomohlo papeži změnit rozhodnutí ve věci celibátu. Přišel teda k závěru, že nic nepořídí, když nepořídil nic sám jeho arcibiskup. Abych zakončil toto Tvé přirovnání realistickou pointou: disciplinovaně se podřídil celibátu a šel za kuchařinkou. Řečeno domácím metrem: aj vlkovi dal nadržat aj kočička zůstala celá. Ale dosti alegorií.

Psal jsi mi, že jsme schopni v hodince likvidovat různá nedorozumění, jež vznikli mezi Svazy v poslední době. Zdá se mi však, že ta nedorozumění jsou větší a trvanlivější, než aby se daly zhotovit v kratičké době. Nepochybuji o Tvé dobré vůli ani o dobrém úmyslu Jiřího Brabce, ale k čemu bylo to předsednictvo, než k sebeutvrzování, že co jsme dělali, dělali jsme dobře a od toho neustoupíme ani mužem ani slovem?! Na co čekáte, probůh? Krátce po předsednictví jsem se sešel s prof. Černým. Opravdu jenom na slovíčko. Ale v té chvílince mi řekl více pozitivního než naše předsednictví za celé dopoledne. Nevím zda jde opravdu o jeho mínění, t. j. zda nepředstírá něco, co by mu mělo pomoci z choulostivé situace. Ale — vzpomněl jsem si, že sám si mluvil o něm jako o člověku jistých konstruktivních názorů. Lituji, že neměl sám možnosti zasáhnout do našeho debatování na předsednictví. Snad by mu byl pomohl k vyjasnění — vůbec ne komplikova-

ných otázek. Jaroušku, vůbec neběží o to, aby si Svaz dal sám hlavu na špalek anebo se zřekl kohokoli, jehož hlava by se pak na špalku ocitla. Jak vím, nestalo se nic, co by svědčilo o podobných úskocích. Je to hrozně hloupé, že já mám dosvědčovat nepravděpodobnost „návratu těchto a těm podobných let“. Více by mi asi slušelo vystříhat před nimi. Ale logika věcí je už taková: čím více se budete bát „návratu padesátých let“, čím více se budete bránit pasivním odporem před jejich příchodem, tím jistěji přijdou. A nedělejte si iluze, že „svět“ anebo „veřejnost“ ocení Váš „mravní postoj“. Vždyť to známe. Po srpnové horečce z loňska po roce není již ani stopy. Tak dlouho si dělali posměch z našeho „smyslu pro realitu“, až ji tichounce sami přijali.

Jaroušku, rozhodněji a energičtěji musíš naléhat na to, aby si Svaz našel konstruktivní posici (ne pózu, posici). Promiň, že Tě vybízím k něčemu, na co sám nestačím. Ale šel bych od toho, kdyby nebylo několika přátel, kteří sdílejí se mnou totéž mínění.

Nakonec Ti děkuji za vlídné přijetí u Tebe i ve Svazu. Dobře mi padly Tvá slova z předsednictva, žes nestratil starou důvěru ke mně, ale tím hůře na mně působily jiná ujištění, žes vzal na sebe předsednické břímě, jestli se dobře pamatuju, „... do rozpuštění Svazu...“

Buď tak laskav a ujisti pí. Seifertovou o mé účtě, nezabývej se chmurnými myšlenkami o „rozpuštění Svazu“, pozdrav přátele a buď hodně-hodně zdrav.

Srdečně

Tvůj
L. Novomeský

NB. Promiň, že poslovenčuji tento text, jenž měl být český. Nebyl v tom žádný úmysel, pouze má chabá znalost češtiny.